

Enkrat je bil an oče, je pemu anga sina, in tist oče je bil sin. Tisti sin je bil li
 ljud pustar, žli so bogi pen voma sepro mepli tolka dela, de bpi bli pruti za krah zastav.
 Te sin se je zmislil, je reku: Vše jest bom ser via plas in bom sulue brikov. Ten k je
 šov kje, je vzer ano mejšno krtaco in ano veliko škatelco brikov in je šov. Ta prvi
 dan ni zaslužil nič. Ten prvi dan je oče ga je krogav, de je gorišno zapeljrov. Drugi
 dan k je šov malaz mesta von je v dobiv za voje šelo 20 solter. Pole je prvi danov,
 je dar vočeti in je reku: Tudi jutre bom šov, ma bom šov von z metla mejsta, bom
 morde kaj nič v dobiv. Zlatu je blu veliku, von je taku vejlav, de je v 20 deset pre
 anih 5 gold. v dobu, Potle vob 11. uri se je popelov an gaspud s 4 konjini. Tist mu
 je dar sulue brikov mu je dar 10 goldinarju. Potle ga je vprašov, de je jet k nenu
 služt ano lefšu. Tan je reku, de ima starie stare, vace de ima 60 let, mati mahu
 manj. Tan je šov domov in vace ga je vprašov, de je kaj zaslužil. In je reku:
 15 goldinarju sin mu je povešil, kaj je an gaspud reku, de vob 2 urah morje bet
 na tist in mesti, kjer je oan sulue brikov. Tan trije so se zmenli za no letu. Ten
 pote ga je vprašov tist gaspud, de kolik de muca. Jest sam ne vem je reku vace, ne dajo
 kolikor ijo. Ten pole mu je dar za no letu 1000 goldinarju. Naj bu na, je reku
 vace, bom je preživu brez njega ana letu. Zde jzame vad vace pla na stopi na
 vuz. Dopoljala sta se bla na gaspudov * Dym. To je bla na kisa, se manjši ku
 svinski klev, tu notr je bla mačka, k je mepla i kant. Gaspud je reku: To boš pauu
 pov leta za veselo. Ten oam je dar ana mizu, vilce, žlice in nožice, anglaš in je reku:
 Kar boš vprašov, to boš pemu, in kar boš maški vkezo, to ti bo zagovla na tist skant. Zde j
 gre proe: Kone pov leta kaj pride nazaj, je reku. Po celim svetu sem bil, samo taralele
 v tisti jamo; na polji nistem bil; Rej je pepi papo ki pogladat notr. Gaspud je napravil
 mizo, stol in vse tiste reci, k jih je pemu poprej, in bla sta bla Eje. Zde jga je začel
 crati kalat v tisto jamo; kator ga je pol leta. Ten tisti je pemu za pet in za je jest
 zmiraš pri sebi. Zde j je bil prvi na uni svejt. Se an dan je pemu za žvit. Ten je
 šov no počaril ce mu sem, je ves svet pregledov, kaku je zdej, je hadu cer dan
 mu celo noč je vse to pregledav kaku se je, de bo gaspud v vragov. Zde j je prvi
 pri nazaj k jamo ne vidu ne stola ne strika ne nič več. Potle je začel štetar,
 k je nej pemu ne za ist ne za pet nič, kam b se obrnu. Tudu je pot, k je poljala
 v jamo, pen van je podar in je ser narrej in naprej, dokler se je začela tema veplat.
 Kader se je vuzru, je vidu, de gre dasti guerine za njim, kače modras in vse druge
 živali, taku de nej mogu nazaj. Ser je ano noč in an dan brez ist, pen treči dan je
 v noč je zagledov vod velci kaker ano zvezdo, in je reku: Du tamle morem prit.
 Oram je do vnde in dobiv je napravleno za anga za ist za pet in postilo je
 za ležati. Tan je reku: Nešto tistga kaj ce, jest bom seglih jor. Nešto so pršli
 brije moje. Kto na moji postli leži, ga je vprašov aden. Uni nej nej na nubeno besedo
 nič odgovoru. Potle so u deli je grati in so ga silli, de more tui von z upini. Von je seglih
 močov. Kedar nej tov jet, so ga zgrabli so ga na tla vrgli in mu mitali na vse sort vize.
 Tan nej seglih zinu. Obvila je krono, zdej so šli moje proci, von je peji z odihnu: Hvala
 Bogu, noč je je pasalo. Drug dan ostane, napre vodu za anet in kafe, je popije pen gre naprej.
 An dan in ano noč je šov, v noč je zagledav takojh taku ku poprej in svetlobo, pen
 je reku: Noč je morem prid doke. Ten je prvi pen je nešil, kakor prej. Ta večer. Ten prvi
 so bje moje pen so ga dol vrgli, so ga razsekali, kihat depli, pen snapli, pen pole so ga nazaj
 s sebe vrgli, so ga nazaj primli in na postlo vrgli. Kedar se je spet zavodu, je z rešev
 Hvala Bogu, noč je bil pasalo. Drug dan ostane, nejle kofe, kaker prej ta dan, pen

Ta dan sem vse pregledava. Neje pa več kambo. - Prvi je bila strašna svetloba, s čim
gi je blazje bel' tema pa v tenci je bilo tako temno, ku pu noči. Noče je plinasti zomeje
Keti ^{mu} glas ane ženske. Pravela ga je: Ljub' moj mladenc, hej, ti sod' jeseč? Ton pi vod'
govori: Taj Test sem se zgube in na vem ne naprej ne nazaj. Vona je rekla: Ljub' moj
mladenc, dosti si že prestav ma se dobi, bod' moga prestajati, samu tu gleda, da bod' gvesto
dostav, kar ti bo titalu. Jlih tako se ti ^{bo} godi lu, kakor te tri večere, prva dva glik tako, sam
zadnji večer bodo prili tovarsi, vace jen mati, jen ta bodo tentali. Ti gleda, da ^{bo} tames.
No tak ta prvi večer je prestav. Drug dan vstane, popije kofe in gre v tisti cimer, kjer je
bila lista ženska. Van jo zagleda in se ^{je} veselil, Ketue se je nejo več držale. Vana jej zagreje:
Ljub' moj mladenc, kako ni dostav? Oh strašnu težka. Nix je rekla spejt vana, se dva
večera bod' prestav ^{mu} potle bo drgaci, glex' d' lo' zvejit. Tisti večer je bluglik tako, kakor poprej.
Prvela jeh je več ^{mu} roga mefli; tud' ta je prestav. Drugi dan vstane, popije kofe in gre,
in vstanu jo je do kolena belo. Vana ga vpraša: France moj, kako spejt nočoj' prestav? Van
v odgovori: Se teje tu naprej. Moli, ljub' France, pravivana, se en večer bod' prestav, z vest
ani bodi. Drevi bojo prili vsi troji znanci, vace in mati, pojatli jen zlakta in tebojo
tentali kad' si hodu, de te tolik časa ne' blu. Al ti ne' ne maraj, prestavi se tu jen gvest
mivostazi. Na tak večer so prili ves in prvi tovarsi ga vpraše, Koj' ni hodu čis' ni biv?
Van ne' ne v odgovori. Zdej' pride vace in ga vpraše: O ljub' moj sin, kaku je se kej, toliku časa
te nejem že vidu in zdej' mi se ne v odgovori! Zdej' pride mati in mu veic glex'
taku, pde ji je ueliko žalost sturu, ker ga toliku časa domot nej. Al van ne' ne
v odgovori, nu kar polnoči vodbije, ro šli. Zdej' je lu veser in je reku: Kvala zoga ta tenci
večer sem dostav, nu je sladku zaspač. Sauselu se mu je, se muzko slisi, nu de mu tici
pojejo. Drug dan popije kofe, se lepu vmiže jen rajčese ^{mu} gre ke h tisti ženski. Zagleda
jo vso bejo, v kraljevem g' granti ^{mu} se molnu gvesti. Zdej' se mu vana zahvali jen
gvesta van. Gvesta en frkela ure hoda, in slivala sta vse bande jen vse tike jen grozno
lepo petje, jen vidla sta mejsta jen vani. - Po mepskih so poj' sudate mariral' gor
in dol, jen vordinanci so nositi pisma gor in dol. Sovlaška banda jen je pomabi,
rala naprati jen jeh spremila v kraljev grad. Tam sta ^{voldubla} si zahon, do smrti
kor živi. Van se je vobletu zdej' v kraljev grant jen je je prosu, se' smev d' jet to domov
pugledat. Ti se smej' jet domov pugledat, zdej' tam bte prašali kakina ženi de
jenras, jenras. Van je reku, se ne bo nubenim' puvejidav. Al tebe bodo vpijani
in ti bod' puvejidav, se imas' lepsi ženu ku matu bozji. Van je reku toku: Test
ne tom nubenim' puvejidav ^{mu} jo je tentov. Van je vistik donu ter in je doma
vse puvejidov, kaku je, in jen vortov je smeter. Anu lepta je ^{mu} doma in je buzmog'
žalostu jen se je jokav. Zdej' se je se glik nazaj ^{mu} puvejidav pu tisti poti ^{mu} je pu g'
nazaj v kraljevi grad jen kad' kraljica je zavpila: Ljub' moj France, ti nejem prej
puvejidala, kaku se bo s tako quidilo, zakej me nejsi vbugov? Van je poj' reku:
Ljuba moja, vadnesti mi, saj' ne tom nikdar več sturu. Jen pule mu je v odnestila, jen
je vondi vrtov in je se svoje starie K' rebi djev jen vondi, so živepli in smrti.